

Î N C H E I E R E

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Splendorix” Societatea cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Splendorix” SRL împotriva Primăriei municipiului Bălți, Consiliului municipal Bălți, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” cu privire la constatarea ilegalității refuzului și anularea acordului adițional,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care au fost admise apelurile declarate de Primăria municipiului Bălți, Consiliul municipal Bălți și Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” și a fost casată hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 04 octombrie 2016 Societatea Comercială „Splendorix” SRL (*în continuare SC „Splendorix” SRL*) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului mun. Bălți, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” (*în continuarea SRL „Casa Comercială Bulgară”*) prin care a solicitat constatarea ca fiind ilegal răspunsul Primăriei mun. Bălți nr. P-03-12/3150 din data de 06 septembrie 2016 și anularea acordului adițional nr. 372/4-590 din data de 11 august 2014 încheiat între Primăria mun. Bălți și SRL „Casa Comercială Bulgară” (f.d.2-4).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că potrivit informației din Registrul bunurilor imobile lotul de teren cu numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,028 ha, situat în XXXXX, aparține Administrației Publice Locale. La moment pe lotul de teren se află un șantier de construcții.

În baza contractului nr. 372 din data de 23 septembrie 2009, încheiat între Primăria mun. Bălți și SRL „Casa Comercială Bulgară”, lotul de teren cu suprafața de YYYYYY a fost dat în arendă SRL „Casa Comercială Bulgară” pe un termen de un an, începând cu data de 23 septembrie 2009 și până la data de 23 septembrie 2010. Ulterior termenul contractului a fost prelungit în baza acordurilor adiționale.

În baza acordului adițional nr.372/4-590 din data de 11 august 2014 a fost prelungit termenul contractului cu un an începând cu data de 24 septembrie 2014 până la data de 23 septembrie 2015.

La data de 26 august 2016 SC „Splendorix” SRL a înaintat Primăriei mun. Bălți cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea acordului adițional nr.372/4-590 din data de 11 august 2014 ca fiind întocmit contrar prevederilor legale.

Prin răspunsul Primăriei mun. Bălți nr. P-03-12/3150 din data de 06 septembrie 2016 i s-a comunicat că cererea prealabilă privind anularea acordului adițional nr.372/4-590 din data de 11 august 2014 va fi examinată la ședința Consiliului municipal Bălți și ulterior va fi informată. Totodată printr-un alt răspuns al Primăriei mun. Bălți nr. P-03-12/3150 din data de 06 septembrie 2016 i s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea prealabilă, invocând lipsa unui drept vătămat al SC „Splendorix” SRL.

A solicitat reclamanta constatarea ca fiind ilegal răspunsul Primăriei mun. Bălți nr. P-03-12/3150 din data de 06 septembrie 2016, ori aceasta avea intenția de a arenda lotul de teren sus – indicat, iar prin acordul adițional i s-a vătămat dreptul său de a arenda lotul de teren.

Mai mult ca atât, acordul adițional nr.372/4-590 din data de 11 august 2014 contravine prevederilor legale, potrivit cărora la expirarea contractului de locațiune, locatarul are dreptul prioritar la încheierea unui contract pe un nou termen, prin urmare părțile urmau să încheie un alt contract cu respectarea procedurii, adică, prin licitație publică și nicidecum să-l prelungească pe cel expirat.

De asemenea, acordul adițional contestat contravine deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 2/51 din 24 februarie 2011 cu privire la stabilirea termenilor de atribuire în arendă a sectoarelor de teren, potrivit căreia termenul de arendă pe teritoriul mun. Bălți este de 1 - 2 ani pentru [...] șantier de construcție pe perioada construcției obiectivului [...].

A menționat reclamanta că termenul contractului de arendă nr. 372 din 23 septembrie 2009, modificat/completat prin acorduri adiționale, este de 7 ani începând cu 24 septembrie 2008 și până la data de 23 septembrie 2015, fapt ce contravine deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 2/51 din 24 februarie 2011.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți s-a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 11 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de SC „Splendorix” SRL, s-a casat hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți și s-a emis o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată, s-a constatat ilegal răspunsul nr. P-03-12/3150 din data de 06 septembrie 2016, s-a anulat acordul adițional nr.372/4-590 din data de 11 august 2014, ca fiind emis contrar prevederilor legale (f.d. 100, 101-108).

Prin decizia din 18 octombrie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-au admis recursurile declarate de către Primăria municipiului Bălți, Consiliul municipal Bălți și Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară”. S-a casat decizia din 11 aprilie 2017 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 06 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți, pricina fiind remisă la rejudecare în Judecătoria Bălți, sediul Central în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central s-a admis acțiunea. S-a anulat acordul adițional nr.372/4-590 din 11 august 2014, ca fiind întocmit contrar prevederilor legale.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Bălți s-au admis apelurile declarate de Primăria mun. Bălți, Consiliul mun. Bălți și SRL „Casa Comercială Bulgară”, s-a casat integral hotărârea din 05 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a respins acțiunea.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că instanța de fond eronat a ajuns la concluzia de a admite acțiunea depusă de SRL „Splendorix”, or, în speță, nu și-au găsit justificare afirmațiile reclamantului, că prin actul administrativ contestat a fost vătămat într-un drept al său SRL „Splendorix”, deoarece ultimul nu este parte la contractul de arendă și la acordul adițional, aceste contracte fiind încheiate între Primăria mun. Bălți și SRL “Casa Comercială Bulgară”, iar art.668 alin.(2),(3) Cod civil prevede că contractul produce efecte numai între părți dacă legea nu prevede altfel. Contractul produce efecte și pentru succesorii universali sau cu titlu universal dacă din lege, din contract sau din natura obligației nu rezultă altfel. Contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale, ori prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel.

Din conținutul acordului adițional 372/4-590 din 11.08.2014, s-a stabilit că părțile contractante, încheind acest acord adițional au convenit asupra clauzelor contractului de arendă nr.372, convenind asupra menținerii unora dintre clauzele contractului anterior încheiat și modificarea unor altele. De altfel, orice efecte ale clauzelor contractului se produc, exclusiv, pentru părți, părților fiindu-le garantată securitatea raporturilor juridice.

Cu privire la răspunsul Primăriei mun. Bălți P-03-12/3150 din 06.09.2016, instanța de apel a relatat că acest răspuns nu poate fi considerat ca act administrativ, aceasta fiind doar o informație a Primăriei mun. Bălți care nu poate vătăma un drept recunoscut de lege a persoanei, astfel nu poate constitui obiect al contenciosului administrativ.

La 05 iulie 2018 Societatea Comercială „Splendorix” Societatea cu Răspundere Limitată a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din 05 decembrie 2017.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 02 mai 2018 (f.d.42, vol.II) și a fost recepționată de către recurent la 07 mai 2018 conform avizului de recepție (f.d.43).

Astfel, recursul declarat la 05 iulie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Splendorix” Societatea cu Răspundere Limitată este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea Comercială „Splendorix” Societatea cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Societatea Comercială „Splendorix” Societatea cu Răspundere Limitată, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Splendorix” Societatea cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru